

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง จังหวัดสงขลา

Thai Tourist Behavior at Khao Nam Khang National Park, Songkhla Province

วิวัฒน์ จันทรกึ่งทอง^{1*}

Wiwat Jankingthong^{1*}

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Assistant Professor Dr., Business School, Hatyai University

* Corresponding author, E-mail: janwiwat@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง และ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง โดยศึกษากับนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 345 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐาน และใช้สถิติไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเข้ามาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ โดยใช้รถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด จำนวนคนที่เข้ามาท่องเที่ยวด้วยกันส่วนใหญ่มีจำนวนมากกว่า 5 คน จำนวนครั้งในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในช่วงประมาณ 1 ปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 1 ครั้ง โดยช่วงเดือนที่นักท่องเที่ยวเข้ามามากที่สุดคือ เดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม วันที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นวันหยุดเสาร์หรืออาทิตย์

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ได้แก่ อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพาหนะในการเดินทาง การศึกษาและอาชีพมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข้อมูลของการท่องเที่ยว และภูมิสำเนามีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ในขณะที่อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับวันเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว และอาชีพกับภูมิสำเนาที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาของการท่องเที่ยว นอกจากนี้อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายรวมในการท่องเที่ยว

คำสำคัญ: พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง

Abstract

The purpose of this research was to study 1) Thai tourist behavior at Khao Nam Khang National Park, 2) the relationship between the subjects' personal factors and Thai tourist behavior at Khao Nam Khang National Park. The subjects in this research were four hundred Thai tourists. The instrument for data collection was a questionnaire analyzed for percentage, mean (X), standard deviation (S.D.), Chi-square

The results of this research reveal that the tourists' major aim of traveling to Khao Nam Khang National Park is for recreation and they traveled by their own car with more than five persons accompanied. In the past one year, the frequency of traveling is one time. The number of tourists was highest during January to March, and most of them preferred traveling on the weekends.

In terms of relationship between personal factors and tourist behavior, the results show that different age, occupations and monthly income affect traveling vehicle while different educations and occupations have an effect on recognition of tourism information. Also, different places of living affect traveling frequency. Besides, different occupations and average incomes affect the days of traveling and different occupations and places of living have the effect on duration of traveling. In addition, different occupations and average incomes affect the total cost of traveling.

Keywords: Thai Tourist Behavior, Khao Nam Khang National Park

บทนำ

อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้างครอบคลุมพื้นที่อำเภอนาทวี และอำเภอสะเดา ในอดีตเขาน้ำค้างเป็นเขตหวงห้ามกว่า 40 ปี ตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 2 โดยอยู่ในความยึดครองของผู้อพยพโจรจีนคอมมิวนิสต์ เป็นบริเวณที่มีพื้นที่ภูมิประเทศเป็นถิ่นทุรกันดาร เทือกเขาสลับซับซ้อน ทำให้เป็นฐานปฏิบัติการใหญ่ที่สุดของโจรจีนคอมมิวนิสต์ ต่อมากรมป่าไม้มีการสำรวจพื้นที่เขาน้ำค้างและได้ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง เมื่อปี พ.ศ.2504 อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้างมีสภาพป่าอุดมสมบูรณ์มาก พื้นที่ป่าส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ มีไม้มีค่าทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ไม้หลุมพอง ตะเคียน กฤษณา มังคละ สยาแดง เสือดำ เป็นต้น สัตว์ป่า เช่น สมเสร็จ กระจง อีเห็น นกเงือก นกหัว เป็นต้น และมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติศึกษาระบบนิเวศ บ้านพักและสถานที่กางเต็นท์บริการนักท่องเที่ยว สถานที่ที่น่าสนใจภายในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง ได้แก่ น้ำตกวังหลวงพรหม น้ำตกโตนลาด และน้ำตกโตนลาดฟ้า นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์คือ อุโมงค์ประวัติศาสตร์เขาน้ำค้างบริเวณอุโมงค์ในอดีตเป็นหมู่บ้านคอมมิวนิสต์ หลังจากการสู้รบกับฝ่ายรัฐบาลเกือบ 40 ปี พรรคคอมมิวนิสต์ได้ประกาศยุติการสู้ เข้าร่วม

เป็นผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยเมื่อปี พ.ศ.2530 อุโมงค์นี้เป็นอุโมงค์ดินเหนียวมีขนาดใหญ่และยาวที่สุดในประเทศไทย ขุดด้วยกำลังคน ใช้เวลาประมาณ 2 ปี ภายในแบ่งเป็น 3 ช่องทาง ลึก 3 ชั้น มีช่องทางเข้า-ออก 16 ช่อง มีบันไดเชื่อมระหว่างชั้น ความยาวคดเคี้ยวขึ้นลงภายในอุโมงค์ ยาว 1 กิโลเมตร ภายในอุโมงค์แบ่งเป็นห้อง ๆ เช่น ห้องประชุม ห้องพยาบาล ห้องวิทยุ ห้องครัว สนามซ้อมยิงปืน เป็นต้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2557)

จากสถิตินักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าไปในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง จังหวัดสงขลา ปีงบประมาณ 2556 พบว่ามีจำนวนลดลง 2,885 คน คิดเป็นร้อยละ 72.63 โดยเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2555 ซึ่งแตกต่างจากการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติทางบกในภาคใต้ของนักท่องเที่ยวชาวไทยโดยภาพรวมทั้งหมด พบว่าปีงบประมาณ 2556 มีจำนวนเพิ่มขึ้น 72,572 คน คิดเป็นร้อยละ 13.86 โดยเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2555 (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2557) นายเฉลิมศักดิ์ วานิชสมบัติ อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติฯ กล่าวว่า “จำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลงจะส่งผลกระทบต่อรายได้อุทยานแห่งชาติ” (ผู้จัดการออนไลน์, 2557) และรายได้ของอุทยานแห่งชาติส่วนหนึ่งจะนำมาเพื่อบำรุงรักษาและพัฒนาอุทยานแห่งชาติ (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2553) นอกจากนี้จำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลงยังส่งผลกระทบต่อคนในชุมชนที่ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร ร้านขายสินค้าพื้นเมือง ร้านขายสินค้าเกษตร เป็นต้น อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อเกษตรกรที่ส่งสินค้าให้กับผู้ประกอบการเหล่านี้ด้วย ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ารายได้ของคนในชุมชนที่ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจะผันแปรไปกับจำนวนนักท่องเที่ยว (เนชั่นแนลออนไลน์, 2557)

จากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้างลดลง สะท้อนถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไป เนื่องจากพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา โดยเฉพาะพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในปัจจุบันมีความต้องการความสะดวกสบายจากการท่องเที่ยว อีกทั้งต้องการคุณภาพบริการที่ดีจากแหล่งท่องเที่ยว (Kozak & Decrop, 2009) จากความสำคัญและที่มาของปัญหาทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง เพราะการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวจะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมก่อนและหลังการใช้บริการว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร โดยความเข้าใจเรื่องพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว นับเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการทำการตลาดทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนในการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้างสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม อันจะนำไปสู่พฤติกรรมนักท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในประเด็น การรับรู้ ข้อมูลการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว ลักษณะกลุ่มที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว จำนวนคนที่เข้ามาท่องเที่ยว จำนวนครั้งในการเข้ามาท่องเที่ยว ช่วงเดือนที่เข้ามาท่องเที่ยว วันเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ระยะเวลาของการท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายรวมในการท่องเที่ยว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยเรื่องพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง คาดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อบุคคลหรือหน่วยงาน ดังนี้

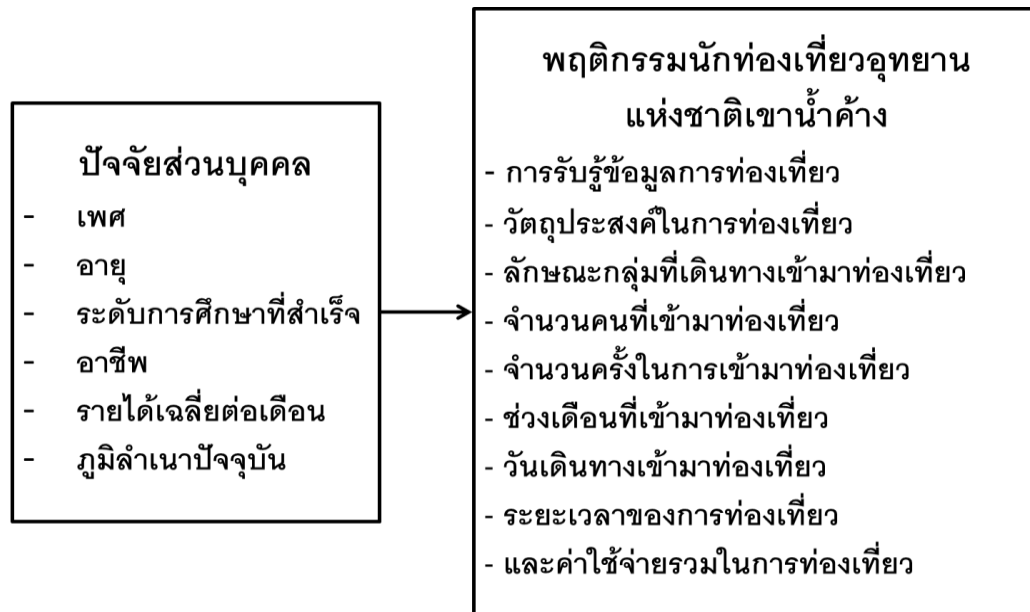
1. หน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง สามารถนำผลวิจัยที่ได้ไปกำหนดแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้างให้สอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย
2. ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวสามารถนำผลวิจัยไปกำหนดกลยุทธ์การจ้ดนำเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้างให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง มีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาในประเด็น พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษา เฉพาะอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง
3. ขอบเขตด้านประชากร การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 โครงสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง การกำหนดจำนวนประชากรโดยใช้ข้อมูลการเข้ามาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้างของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้ง 5 แห่งโดยใช้ข้อมูลย้อนหลัง 6 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2551-พ.ศ.2556 และนำจำนวนประชากรทั้ง 5 ปีมาหาค่าเฉลี่ยและนำมารวมกันได้จำนวนประชากรทั้งสิ้น 2,503 คน (กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช, 2557)

2. การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้นักท่องเที่ยว 2,503 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คำนวณโดยใช้สูตรของยามาเนะ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 345 ตัวอย่าง (Yamane, 1973)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับผู้ช่วยวิจัยที่ผ่านการชี้แจงในข้อคำถาม กระบวนการดำเนินการ และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างละเอียดก่อนดำเนินการทุกครั้ง และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกเดือน โดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเดือนให้สอดคล้องกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายครอบคลุมทุกช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพการท่องเที่ยว ตลอดจนให้มีการกระจายในช่วงวันธรรมดา วันหยุดเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดในเทศกาล ส่วนช่วงเวลาใน

การเก็บรวบรวมข้อมูลเริ่มตั้งแต่เวลา 14.00–16.30 น. โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยกระจายแต่ละสถานที่ และเวลา 17.00 น. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อคำถาม โดยดำเนินการจนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด 345 ตัวอย่าง ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเลือกเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวเสร็จแล้ว โดยจะถามกลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะให้ตอบแบบสอบถาม และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ โดยผู้วิจัยให้แบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างเพื่อตอบเอง หากกลุ่มตัวอย่างคนใดมีปัญหาทางด้านสายตา หรืออ่านหนังสือไม่ได้ ผู้วิจัยจะอ่านให้ฟัง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในงานสถิติเพื่อการวิจัย ประกอบด้วย

(1) ค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ภูมิลำเนา และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

(2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's และทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไคสแควร์

ผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้างจำนวน 345 คน ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 52 และอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15-24 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31 และนักท่องเที่ยวมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38 ในส่วนอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26 เมื่อพิจารณาถึงรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า นักท่องเที่ยวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,000-20,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29 และมีภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ในภาคใต้ โดยอยู่ที่จังหวัดสงขลามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27

ในส่วนของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 68 โดยได้รับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวจากเพื่อนหรือญาติ คิดเป็นร้อยละ 66 และมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเข้ามาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อยละ 87 โดยลักษณะกลุ่มที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 59 และจำนวนคนที่เข้าท่องเที่ยวด้วยกันส่วนใหญ่มากกว่า 5 คน คิดเป็นร้อยละ 61 นอกจากนี้จำนวนครั้งในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในช่วง 1 ปีส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 54 โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเดือนมกราคม – มีนาคม คิดเป็นร้อยละ 35 และนิยมเข้ามาท่องเที่ยวในวันเสาร์หรืออาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 73 ในส่วนระยะเวลาของการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้เวลาในการท่องเที่ยว 1 วัน คิดเป็นร้อยละ 56 โดยมีค่าใช้จ่ายรวมในการท่องเที่ยวต่อคนส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1,001–2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง พบว่า อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพาหนะในการเดินทาง ในขณะที่ระดับการศึกษาและอาชีพของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยว ในส่วนของอายุและอาชีพมีความสัมพันธ์กับลักษณะกลุ่มที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ในขณะที่ภูมิฐานะมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในช่วง 1 ปี นอกจากนี้ อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับวันเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ในส่วนของภูมิฐานะมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาของการท่องเที่ยว ในขณะที่อาชีพและรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายรวมในการท่องเที่ยวต่อคน

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางโดยใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นเพราะมีความสะดวกรวดเร็วและสามารถจัดสรรเวลาได้ตามต้องการ รวมถึงสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้ดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ Prebensen, Chen, & Uysal (2014) ได้เขียนไว้ว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวในปัจจุบันมีความต้องการความสะดวกรวดเร็วในการท่องเที่ยวเนื่องจากมีเวลาจำกัด นอกจากนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง โดยการแนะนำและบอกต่อจากเพื่อนหรือญาติ ซึ่งสอดคล้องกับ Kozak and Decrop (2009) เขียนไว้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากการแนะนำและบอกต่อจากเพื่อนหรือญาติ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวนิยมเข้ามาท่องเที่ยวเป็นกลุ่มเพื่อน และนิยมมาเป็นกลุ่มมากกว่า 5 คน เพราะการท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มมีจำนวนหลายคนทำให้สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ซึ่งช่วยให้ได้รับความสนุกสนานจากการท่องเที่ยวมากขึ้น สอดคล้องกับ ศุภลักษณ์ อัครางกูร (2553) ที่เขียนไว้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเป็นกลุ่มเนื่องจากทำให้ได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลินมากขึ้น ขณะที่จำนวนครั้งในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมท่องเที่ยวปีละครั้งเนื่องจากไม่มีเวลาว่างและมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงในการท่องเที่ยวต่อครั้ง นอกจากนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคมเพราะเป็นช่วงเทศกาลวันปีใหม่ วันตรุษจีน และเดือนมีนาคมอยู่ในช่วงปิดเทอม อีกทั้งนักท่องเที่ยวนิยมเข้ามาท่องเที่ยวในวันหยุดเสาร์หรืออาทิตย์ และส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวเพียง 1 วัน โดยไปเช้าและกลับเย็น เพราะมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสงขลาหรือจังหวัดใกล้เคียงจึงใช้เวลาน้อยในการเดินทาง นอกจากนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายโดยรวมในการท่องเที่ยวต่อคนอยู่ในช่วง 1,001–2,000 บาท ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง อาหาร และกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง พบว่า อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพาหนะในการเดินทางเพราะนักท่องเที่ยวที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 15-24 ปี ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็น

นักเรียนและนักศึกษา ไม่มีรายได้ และนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวโดยรถจักรยานยนต์ ในขณะที่ระดับการศึกษาที่สำเร็จ และอาชีพของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยว เพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวประกอบอาชีพที่มีคุณวุฒิการศึกษาที่สูงสามารถเข้าอินเทอร์เน็ตค้นหาข้อมูลการท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้อายุและอาชีพมีความสัมพันธ์กับลักษณะกลุ่มที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว เพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษาเป็นช่วงวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก ดังนั้นจึงนิยมเข้ามาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน ในขณะที่กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุในวัยกลางคนขึ้นไป โดยส่วนใหญ่มีครอบครัวจึงนิยมเข้ามาท่องเที่ยวกับคนในครอบครัว นอกจากนี้ภูมิภานามีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในช่วง 1 ปี เพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลาหรือจังหวัดใกล้เคียงสามารถใช้เวลาและระยะทางน้อยในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง จึงสามารถเข้ามาท่องเที่ยวได้หลายครั้งในช่วง 1 ปี ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ในจังหวัดที่ไกลจากจังหวัดสงขลาจึงมีระยะทางในการเดินทางไกลกว่า และต้องใช้เวลาในการเดินทางนานกว่าจึงไม่สะดวกในการเดินทางมาท่องเที่ยวบ่อยครั้งในช่วง 1 ปี นอกจากนี้อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับวันเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว เพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นนักศึกษาและไม่มีรายได้ไม่จำเป็นต้องทำงานจึงสามารถเข้ามาท่องเที่ยวในวันจันทร์ถึงศุกร์ได้ ในขณะที่ภูมิลำเนาที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาของการท่องเที่ยว เพราะนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดที่ห่างไกลจากจังหวัดสงขลาไม่สามารถท่องเที่ยวไปเช้าและเย็นกลับได้ จึงจำเป็นต้องพักค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน ต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลาหรือจังหวัดใกล้เคียงสามารถท่องเที่ยวโดยไปเช้าและกลับเย็นได้ นอกจากนี้อาชีพ และรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายรวมในการท่องเที่ยวต่อคน เพราะผู้ที่ประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงมีความสามารถในการจ่ายในการท่องเที่ยวได้มากกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพที่มีรายได้น้อย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง และผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยจะเสนอแนะจากผลการวิจัยที่พบ มีดังนี้

(1) การรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ เพื่อนหรือญาติ ดังนั้นควรกำหนดนโยบายเป็นแผนงานเกี่ยวกับรูปแบบการบริการที่ตอบสนองต่อความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เพราะเมื่อนักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจจากท่องเที่ยว นอกจากกลับมาท่องเที่ยวซ้ำแล้วยังแนะนำและบอกต่อในทางบวกแก่เพื่อนหรือญาติอีกด้วย

(2) ในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนธันวาคม และในช่วงวันจันทร์ถึงศุกร์จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวบ่อย จึงเสนอให้จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น กิจกรรมเดินป่า แรลลี่จักรยานท่องเที่ยวเขาน้ำค้าง กิจกรรมเติมรักเขาน้ำค้าง เป็นต้น

(3) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมท่องเที่ยว 1 วัน จึงเสนอให้จัดแพคเกจทัวร์ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยว 2-3 วัน

การทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีผลการวิจัยนี้ไปศึกษาต่อในอุทยานแห่งชาติทางบกจังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้ ว่าพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความเหมือนหรือแตกต่างกับงานวิจัยนี้หรือไม่ นอกจากนี้ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้ามาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวที่มีอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง เพื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยที่พบไปกำหนดกลยุทธ์การตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งควรทำการวิจัยเชิงปริมาณผสมกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยดึงคนในชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วม เช่น จัดเวทีสัมมนาและให้คนในชุมชนแสดงความคิดเห็น การสนทนากลุ่ม เป็นต้น เพื่อให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ทำให้คนในชุมชนเกิดความรักและหวงแหนในแหล่งท่องเที่ยวอันจะส่งผลต่อความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยว

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ในการสนับสนุนทุนทำวิจัย และเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ ตลอดจนส่งเสริมทางด้านกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้การทำวิจัยและเขียนบทความวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณครูบาอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางด้านการศึกษาให้แก่ข้าพเจ้าทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. (2557). สถิติข้อมูลนักท่องเที่ยว. สืบค้น 30 มกราคม 2557, จาก http://www.dnp.go.th/nprd/develop/stat_tourist.php
- _____. (2553). แผนแม่บทปฏิบัติงานของหน่วยงาน (พ.ศ.2554 – 2558). สืบค้น 30 มกราคม 2557, จาก <http://park.dnp.go.th/visitor/showmedia.php?newsid=661>
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2557). ข้อมูลอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง. สืบค้น 30 มกราคม 2557, จาก <http://thai.tourismthailand.org>
- เนชั่นชนแนลออนไลน์. (2557). รายได้ผันแปรไปกับจำนวนนักท่องเที่ยว. สืบค้น 30 มกราคม 2557, จาก <http://77.nationchannel.com/playvideo.php?id=163876>
- ผู้จัดการออนไลน์. (2557). 10 อุทยานแห่งชาติจำกัดนักท่องเที่ยว. สืบค้น 30 มกราคม 2557, จาก <http://www.manager.co.th/science/ViewNews.aspx?NewsID=9510000078966>
- ศุภลักษณ์ อัครางกูร. (2553). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 6). ขอนแก่น: คลังนานาวิทยา.
- Kozak, M., & Decrop, A. (2009). *Handbook of tourist behavior : theory & practice*. New York: Routledge.

Prebensen, N. K., Chen, J. S., & Uysal, M. (2014). *Creating experience value in tourism*.

Wallingford, Oxfordshire, UK: CABI.

Yamane, Taro. (1973). *Statistics : An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York:

Harper and Row.